

В столичния храм “Св. София” бе прочетена втората част на Великия покаен канон на св. Андрей Критски

На 3 март, вечерта, в древния столичен храм „Света София – Премъдрост Божия“ бе прочетена втората част на Покаяния канон на св. Андрей Критски. Съгласно програмата на Софийската св. митрополия за съборните богослужения през Великия пост тя бе прочетена от от Негово Преосвещенство Тивериополски епископ Тихон, викарий на Българския патриарх.

В съслужение с Негово Преосвещенство взеха участие ик.Йоан Карамихалев от храмовото духовенство и дякон Любомир Тасев. Молитвено участва архимандрит Василий, протосингел на Софийска митрополия.

Множество свещенослужители и вярващи от цяла София се събраха за втори път в столичен храм за съборно великопостно богослужение. Голямото множество богомолен народ бе притихнало в молитва и отправяше своите прошения към Бога за прошка на грехове.

Сред молитвената тишина, изпълнила храма, покаяните песнопения се изпълняваха от Софийския свещенически хор, ръководен от ик. Кирил Попов.

В края на молитвеното последование епископ Тихон се обърна с трогателно слово към изпълнителите храма богомолци. В своята непосредствена проповед, той подчерта в какъв благодатен за душата ни период се намираме, и какви трябва да бъдем като християни.

„Чувате, гърмят отвън. Гърмят защото празнуват освобождение от турско

робство. А ние тук се молим да се освободим от греховното робство....Много се говори, особено през тези дни за греховете, за спасението, за покаянието. Но как можем да успеем да се освободим от този гнет. Гнетът от онова за което св. ап. Павел казва: Не доброто, а злото което не искам него върша. Кой от нас не е бил в това състояние, в което знае че нещо му вреди и пак го прави.

Преди много години, един духовник, когото въздигаха във висок сан беше казал, че като епископ си поставя задача да опровергае казаното от Рабиндранат Тагор – индийски писател и поет. Той твърдял, че извадил камък от една река високо в Хималаите, разчупил камъка и той бил вътрешно сух. Така, писателят сравнил християните: от две хиляди години са такива, а грехът все още е в тях... Как епископът е оправдал твърдението, не ми е известно, но знам едно: Бог не иска нищо друго, освен ние да осъзнаваме греховността си и да се стараем да се борим с нея. Свободната ни воля се не е нищо друго, освен да се определяме към доброто, към Божия план или против него.

Ние трябва да поведем борбата със себе си, с онези съмнения, които гризат душата ни. Борбата на волята, която понякога е ленива, борбата на разума, който се заплесва...В нашия град чуваме само затова как да се борим с коронавируса, който го няма. Сред нас го няма! И трябва да се борим. Ето една заплаха, която уж я няма, но трябва да сме готови да се предпазим от нея! Защо е толкова голяма заплаха? Заплахата е, че ни ограбват душите. На път са! Занимават ни със всякакви неща, а забравят че имаме души и дух. Този дух се калява с молитва, с непрекъснато въздигане ръце към Бога! Единствено на него може да се уповавате. Ако ние сме тук сега, то е защото, Бог чрез неговите ангели ни е съхранил до ден днешен. Погледнете живота си и вижте – колко пъти Бог ви спасявал от угроза и смърт, и сте го наричали късмет или случайност. Няма такива неща! Има Божия закрила!

...Канонът, който четем звучи екзалтирано, но ако си го повторите лично и насаме, ще видите личния си грях с други очи. Искам да водите със себе си искрена борба в очистването от духовното робство! Нека Бог да е все така милостив към всички нас! Амин!” – завърши словото си еп. Тихон

ЗА ПО-БОГАТ СНИМКОВ МАТЕРИАЛ НАТИСНЕТЕ ТУК – <https://flic.kr/s/aHsmLL884c>
bg-patriarshia.bg